

[Landbrugsministeren.]

man tager Myndigheden fra Ministeren, tager man ogsaa Myndigheden fra Rigsdagen, det vil jeg lægge de Herrer paa Sinde, thi Rigsdagen kan ikke drage noget Amtsudvalg til Ansvar, hvorimod den kan drage Ministeren til Ansvar. Det vilde være lettest for mig at sige: Det gaar jeg ind paa, jeg var da fri for Ansvar i denne Sag, og det kunde maaske være behageligt, men jeg finder det urigtigt at lægge en saadan Myndighed ud til de lokale Amtsudvalg og derved lade dem faa den endelige Afgørelse. Det vilde ogsaa være uheldigt af Hensyn til, at man dog har en Forpligtelse til at behandle de forskellige Egne i Landet ens. Selv om jeg ikke har Grund til at tro, at Amtsudvalgene vil handle meget forskelligt, og selv om der har været et godt Samarbejde og Enighed om den Fremgangsmaade, der skulde følges, mener jeg dog, at det til syvende og sidst maa være Ministeriet, der drager Omsorg for, at Fremgangsmaaden er ens i alle Amter.

Men med Hensyn til alt det, det ærede Medlem Hr. Bording taler om, den Sikkerhed, der skal skaffes, o. s. v., sker der jo slet ingen Ændring ved Ændringsforslaget. Saa maatte der gives et Lovpaabud til disse Amtsudvalg om at skaffe den Sikkerhed, det ærede Medlem taler om i taagede Vendinger. Der sker altsaa ikke paa dette Punkt nogen Ændring ved Ændringsforslaget, og jeg maa fraraade Tinget at stemme for det.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Efter min Opfattelse er det ærede Medlem Hr. Bornings Opposition mod det Lovforslag, som foreligger, noget anstrengt. Villien til at faa noget ud af det er uomtvistelig, men jeg synes, der mangler Evne til at finde noget virkelig positivt at kritisere. I Dag kritiserer det ærede Medlem Hr. Bording, at der laanes ud til Foreninger, hvoraf en stor Del Medlemmer er insolvente, men da denne Sag var til Forhandling i Fjor, var det ærede Medlems værste Anke mod Lovforslaget den, at man forlangte for stor Sikkerhed, saaledes at de, der havde Brug for Pengene, ikke kunde faa Laan. Det ærede Medlem kom da med en Udtalelse, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere. Han sagde — det staar Sp. 2300 —, at der i Befolkningen, ikke mindst i Landbefolkningen, for Øjeblikket er megen Forsigtighed,

„naar det gælder solidarisk Ansvar.

Og hvis denne Forsigtighed bliver saa

stærk, at man i disse Foreninger kun vil optage Medlemmer, der søger Laan, som man er vis paa der er Sikkerhed nok for, vil Forslaget ingen Betydning faa.“

Nu i Aar er det ærede Medlem betænkelig, fordi der ikke kræves Sikkerhed nok. Jeg synes ikke, det rimer saa overmaade godt sammen, og derfor mener jeg at have Lov til at sige, at Villien til at være i Opposition er noget større, end Evnen i Virkeligheden berettiger til. Der er talt om Udlaan til solvente og ikke-solvente Landbrugere, men det, det drejer sig om, er ikke, hvorvidt en Mand er solvent eller ikke, for der er selvfølgelig mange Landmænd, som i Øjeblikket slet ikke vilde være solvente, hvis deres Bo skulde gøres op. Det, der skal tages Hensyn til ved disse Foreningers Oprettelse, er, hvorledes deres Medlemmers personlige Egenskaber er, langt mere, end hvorledes deres øjeblikkelige økonomiske Situation er. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Bording i, at Foreningerne som saadanne, hvis der da ikke indtræffer uforudsete Omstændigheder, skal kunne svare deres Forpligtelser overfor Staten — det er vi ikke uenige om. Men Kravet om, at enhver, der staar indenfor Foreningerne, skal være solvent, synes jeg er ganske urimeligt; det Spørgsmaal kan man ganske roligt overlade til Foreningerne, til det solidariske Ansvar — der tror jeg, det er i gode Hænder.

Jeg kan give baade den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Holdgaard Ret i, at der i Virkeligheden slet ingen Begrundelse er for det Ændringsforslag, som er stillet fra socialdemokratisk Side, thi det er jo udtrykkelig fremhævet af Ministeren overfor Udvalget, hvad der fremgaar af Betænkningen, og ogsaa i Ministerens Besvarelse af de Spørgsmaal, som er tilsendt ham fra Udvalget, at det selvfølgelig er paa Grundlag af Udvalgenes Indstilling, at Afgørelsen træffes. Det bliver Udvalgenes Sag, og de kan ikke anbefale Foreningerne, undtagen de har undersøgt deres økonomiske Forhold. Hvis det stillede Ændringsforslag vedtages, vil Resultatet jo blive, at Ministeren forpligtes til kun at give Laan i de Tilfælde, hvor Amtsudvalgene indstiller, og en saadan Fordring synes jeg ikke har nogen som helst Berettigelse, saa meget mindre, som Laanene jo netop i alle de Tilfælde, der foreligger, er bevilget paa Grundlag af Udvalgenes Indstilling.

Derfor vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det af Socialdemokraterne stillede Ændringsforslag og for Fler-tallets Indstilling.